

ere i det hele et overordentlig godmodigt Folkefærd. Det have de vist ved mange Lejligheder, f. Eks. under Højres Regimente, da de tillode, at man befæstede København, og alt det blev lavet ude omkring i Byen, uden at de knyede. Ogsaa ved mange andre Lejligheder have Københavnerne vist, at de ere meget godmodige Folk, bl. a. ogsaa over for denne Bestemmelse. Det aldeles overvejende Flertal har ikke udnyttet denne Ret, denne Bestemmelse giver, til at forlange sig denne Protokol præsenteret. (Afbrydelse.) Ja, jeg siger, det er virkelig et Bevis paa, at Københavns Borgere ere godmodige Folk, som ikke udnytte de Rettigheder, de ere i Besiddelse af, men der er jo dog altid i enhver By nogle, der ere klogere end andre, og saaledes har der ogsaa været Borgere i København, der have benyttet sig af den Ret, de have ifølge Reskriptet af 1814, og som have forlangt, at Protokollen skal præsenteres for dem. Det er saa ogsaa sket, og saa have de antegnet sig i Protokollen, hvorefter Ligningsmyndigheden har skønnet over, hvorvidt de have ansat sig for et passende Beløb eller ikke. Man har saa enten forhøjet Beløbet eller nedsat Beløbet, alt efter Omstændighederne.

Man vil se, at Skatten paa denne Maade havde Karakteren af en Slags Lejlighedsskat, at der sidder en Kommission, som skønner om de enkelte Skatteyder, og den enkelte Skatteyder selv ogsaa kan være medbestemmende, idet han antegner sig i denne Protokol og derved faar Indflydelse paa, til hvilket Beløb han bliver ansat. Jeg vilde foretrække denne gamle Ordning fremfor det, der er foreslaaet i denne Lov her, idet jo Loven paabyder at fiksere en Skat uden at tage noget virkelig Hensyn til Folks Skatteevne. Det forekommer mig, at vi hellere maatte være blevne ved det bestaaende end at faa en Lov som denne. Det har ogsaa vist sig her i København, at Ligningskommissionerne ere gaaede for strengt til Værks, og saa have Folk klaget. Jeg skal saaledes anføre en Sag, som har været til Behandling i Københavns Magistrat. Der er ude paa Kristianshavn blevet oprettet et nyt Sogn om den tidligere tyske Kirke, jeg tror, den nu hedder Kristianskirken. Dette Sogn er ikke saa stort. Da de nu skulde til sognevis at paaligne Præste-, Degne- og Klokkerpenge, viste det sig, at de kom til at paaligne meget betydelige Beløb her ude til disse Kirketjenere. Der var i dette Sogn en Mand, der blev sat op fra 50 Kr.

i det ene Aar til 150 Kr. i det næste Aar, og dette vældige Paalæg fandt han dog var en temmelig grov Stigning paa en Gang. Han klagede derfor, men det viste sig desværre, at han ikke fik noget ud af sin Klage. Andre ere gaaede frem paa en anden Maade, idet de have nægtet at betale, hvad der var paalignet dem, og blandt andet fordi man ikke havde fulgt Reskriptet af 1814, hvori der udtrykkelig staa, at Protokollen skal ombæres fra Hus til Hus og forelægges for den enkelte Skatteyder, for at han deri kan gøre sine Antegnelser. Det havde man ikke gjort, og de have da budt et mindre Beløb og truet med at anlægge Sag og søge deres Ret ved Domstolene.

I de Tilfælde, hvor Borgerne saaledes have benyttet sig af den Ret, der er hjemlet dem ifølge Lovgivningen, ser man altsaa, at de kunde faa nogen Indflydelse paa, hvilke Beløb de sættes til. Det ønsker man, som sagt, nu at komme bort fra, men jeg synes ikke, at man skulde gøre det paa den Maade, der her foreslaas. Den højtærede Minister oplyste ved første Behandling, at disse Præste-, Degne- og Klokkerpenge havde en meget gammel Oprindelse, egentlig stammede fra Ribe-Artiklerne af 1542. Nu har man jo set Folk protestere her i Landet imod meget gamle Skatter, f. Eks. Tienden, og det er ogsaa lykkedes at komme bort fra denne. Her staa vi altsaa over for en Skat, der er over 360 Aar gammel, og jeg synes derfor, at naar den højtærede Minister vilde reformere paa dette Forhold, havde det været rimeligt, at han havde foreslaaet Skatten afløst. Nu skulle ganske vist Præster, Klokkere og Degne have noget at leve af, men selv om disse Indtægter falde bort, have de jo ogsaa andre Indtægter. Der er de meget betydelige Accidenser. Hver Gang man skal benytte en Præst, skal der betales ekstra derfor. Der skal ofres ved Barsedaa, ved Altergang skal der betales Indskrivningspenge, der maa betales for Vielser, og skulle Folk begraves, er det en ret omstændelig og dyr Ting, en saadan Begravelsestale kan undertiden være ret kostbar. Præsterne kunne derfor nok ad andre Veje faa Indtægt. Jeg synes derfor, at det vilde være i god Konsekvens med den hidtilværende Lovgivning over for Tiende, om man ophævede disse 3—400 Aar gamle Præste- og Klokkerpenge her i København, og om Staten bidrog dertil. Den gav jo mange Millioner ud til Afløsning af Tienden. Men hvis vi ville begynde at reformere paa denne Skat,